POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno autora práce: Tereza Holá

Jméno vedoucího práce: Mgr. Anna Matušková, Ph.D.

Název práce: Ekonomická krize jako téma volební kampaně stran do PS PČR 2010

Diplomová práce Terezy Holé zachycuje jeden z prvků volebních kampaní pro volby 2010, jemuž lze přiznat důležitý vliv na jejich výsledek. Navazuje rovněž na jiné texty, které se snaží zachytit téma předvolebních kampaní v českém prostředí.

Pozitivně lze hodnotit, že se v rámci práce podařilo shromáždit a utřídit větší množství materiálů různé povahy, které souvisejí se zadaným tématem. Autorka rovněž prokázala schopnost tyto materiály roztřídit pro potřeby analýzy. Bohužel práce v některých bodech, na něž bude poukázáno dále v posudku, zůstala nedotaženou.

Nejkritičtěji hodnotím závěr práce, v němž autorka nedokázala přehledně a přesvědčivě shrnout dílčí poznatky z předchozích kapitol práce. Místo konkrétních údajů uvádí k jednotlivým výzkumným otázkám velmi obecné komentáře, u výzkumné otázky č. 2 se dokonce omezuje jen na konstatování problémů s ní spojených. Přitom právě podíl tématu ekonomické krize byl u všech stran a u všech sledovaných materiálů v textu vyčíslen, nebylo proto problémem vše shrnout např. do přehledné shrnující tabulky a tu posléze komentovat. U výzkumné otázky č. 3 text dokonce v některých kapitolách přímo upozorňuje na rozdíly ve využití negativní kampaně jednotlivými stranami, z uváděných hodnot lze případně mluvit o tom, u které strany převládaly a u které ne. Ze tří odstavců v závěru v pasáži slibující odpověď na otázku č. 3 ale dva delší obsahují jen obecné komentáře a jen třetí směřuje k odpovědi, ale ta je formulována pro dvě největší strany vágně. Nepřesvědčivost závěru považuji u práce za hlavní problém.

Kritické připomínky mám i k dalším pasážím. Autorka měla dle názoru oponenta jednoznačně v metodologické části vysvětlit, jak postupovat v případě, že určité analyzované sdělení se vyslovuje k více tématům a téma krize není dominantní (musely by být řeči, které pronesl v době úsilí o zahájení třetí punské války Marcus Porcius Cato starší, zařazeny do kolonky zahraniční politika, když měl ve zvyku řeč k jakémukoliv tématu ukončit tím, že si myslí, že Kartágo musí být zničeno?). Také již na s. 28 mělo být jasně řečeno, jak bude nakládáno s opakováním stejného inzerátu, tj. zda bude počítán jednou, nebo tolikrát, kolikrát byl použit (dovodit to lze až z vlastní kapitoly k této formě kampaně). Text také není vždy „přívětivý“ pro čtenáře, který by se k tématu vrátil s větším časovým odstupem, tj. některé narážky nebudou možná za pár let srozumitelné (na s. 36 opouští VV v textu nejmenovaná zakladatelka, na s. 78 blíže nezmíněná strana Miloše Zemana) – poznámka uvádějící do kontextu by byla na místě, a to i v případě, že SPOZ bude do budoucna úspěšným projektem. Nejspíše nepozornosti lze přiznat docela nepříjemný a opakující se problém v kapitole Tiskové zprávy, kde je v tabulkách pravděpodobně zaměněn počet zpráv obsahujících a neobsahujících sledované motivy, u ODS se navíc toto číslo i po prohození obou údajů v tabulce od

čísla v textu liší (23 versus 25). Podobně není nejšťastnější, že při vysvětlení inzerce VV na s. 90 je zmíněno, že „identický titulek…uvozoval text, v němž byl použit přímý útok, inzerát, kde VV přímo srovnávaly…“, neboť dle výše uvedené tabulky strana kombinovala jen pozitivní prezentaci a přímé srovnání. Na s. 102 bylo vhodné už v prvním odstavci uvést, zda se plurál spoty vztahuje k tomu, že 5 stran mělo celkem 5 spotů (jeden na každou), nebo že jedna strana v daném období nechala vysílat více spotů. Je škoda, že práce s výjimkou kapitoly Volební programy rezignuje v závěru kapitol na shrnutí poznatků o právě sledované formě kampaně. Čtenáři by to usnadnilo orientaci v dílčích závěrech, tím spíše, že celkové závěry jsou formulovány docela vágně. V závěru (s. 110) je zase odkaz na humor v komunikaci na sociální síti použitý TOP09. Komunikace na sociální síti ale přitom nebyla na předcházející více než stovce stran zahrnuta jako předmět výzkumu. Věta (a vlastně i odstavec) tedy působí v práci zcela neorganicky.

Práce operuje s dostatečným okruhem zdrojů a až na několik drobnějších chyb v poznámkovém aparátu a překlepů (nedopsaná věta na s. 11) je v pořádku, resp. nijak se v negativním slova smyslu nevymyká tomu, co je běžné u textů tohoto typu.

V rámci obhajoby doporučuji, aby autorka zodpověděla následující dotazy:

1. Lze stanovit podíl motivu ekonomické krize v kampaních sledovaných stran (viz výzkumná otázka č. 2)? Pokud ano, jaký konkrétně byl u jednotlivých stran? Pokud ne, tak jakým způsobem by mohlo být postupováno, aby výzkum na otázku odpověděl?

2. Lze říci, zda u ODS a ČSSD převládala negativní kampaň? U zbývajících stran bylo totiž možné konstatovat, že převládala pozitivní sdělení, u ODS a ČSSD je jen že používaly všechny tři typy politické reklamy často.

Diplomová práce Terezy Holé splňuje požadavky kladené na tyto texty a doporučuji ji k obhajobě, ovšem vzhledem k uvedeným výhradám ji doporučuji hodnotit jako uspokojivou – D, nebo při hůře vedené obhajobě jako vyhovující – E.

V Brně dne 15. 1. 2013

Podpis: Jakub Šedo